

«درسهای از زندگی توما»

توما که غالباً از او بعنوان «تومای شکاک» یاد می‌شود، شایسته است که به خاطر ایمانش تحسین شود. او شکاک بود اما شکهای او هدفی داشت و آن دانستن حقیقت بود. شک‌های توما برای او حکم بت را نداشت، وقتی شکهایش برطرف شد با شادمانی ایمان آورد. او تمام و کمال شکهایش را ابراز داشت و به طور کامل جواب سوالات و تردیدهایش را گرفت. شک فقط عکس‌العمل او را نشان می‌داد نه حالت همیشگی او را.

گرچه ما تصویر مختصری از توما داریم اما مشخصه شخصیت او ثبات و پایداری است. علیرغم چیزی که احساس می‌کرد، تلاش می‌نمود به چیزی که می‌داند وفادار بماند. در یک مورد، وقتی برای همه مشخص بود که زندگی عیسی در خطر است، فقط توما آن چیزی را که احساس بیشتر شاگردان بود بر زبان آورد او گفت: «بیایید ما نیز برویم و با او بمیریم» (یوحنا ۱۱:۱۶). او در پیروی از عیسی تردید نداشت.

ما نمی‌دانیم چرا وقتی عیسی برای بار اول بعد از قیامش به شاگردان ظاهر شد، توما حضور نداشت، اما مایل نبود شهادت آنها را درباره قیام مسیح باور کند. حتی ده شاگرد که از دوستانش بودند، نتوانستند نظر او را عوض کنند!

ما می‌توانیم شک کنیم بدون آنکه زندگی‌مان را در حالت شک و تردید بگذرانیم. شک کمک می‌کند تا در عقاید خود تجدید نظر کنیم. کار شک بیشتر روشن کردن فکر است تا تغییر دادن آن. شک می‌تواند برای مطرح کردن سوال، گرفتن جواب و اتخاذ تصمیم مفید واقع شود. اما شک هرگز به معنای حالتی دائمی نیست. شک گامی است که در جهت جلو یا عقب برمی‌داریم. تا وقتی که پایی را که جهت گام برداشتن از زمین بلند می‌کنیم زمین نگذاریم، حرکتی صورت نخواهد گرفت.

وقتی دچار شک می‌شوید از توما قوت قلب بگیرید. او در شک و تردید باقی نماند، بلکه اجازه داد تا عیسی به او یقین و ایمان بخشد. از این حقیقت نیز قوت قلب بگیرید که تعداد بی‌شماری از پیروان مسیح در کشمکش با شک و تردید بوده‌اند. جوابهایی که خدا به آنها داد می‌تواند کمک بزرگی به ما باشد. در شک نمانید بلکه به طرف تصمیم‌گیری و ایمان قدم بردارید. ایماندار امین و وفاداری را پیدا کنید که شکایتان را با او در میان بگذارید. برای شکهای نهفته به ندرت جوابی پیدا می‌شود.